

+ Visa bildtexten

Minnesbilder för oss alla

RECENSION. Maria Miesenbergers utställning på Galleri Lars Bohman är en konsthändelse av betydelse, skriver Cristina Karlstam. Hennes bilder berättar allas våra historier.

Maria Miesenbergers stora fotoprojekt Sverige/Schweden har pågått i närmare 20 år. Hennes bilder av barn och vuxna i olika odramatiska, vardagliga situationer med sin av mystik präglade karaktär har blivit ikoner över förlorad barndom och oskuld. Gärna har man i de medvetet oskarpa, silhuettliknande gestaltningarna velat läsa in främlingskap, skräck och hot.

Konst

Galleri Lars Bohman
Stockholm
Sverige/Schweden av Maria Miesenberger
T o m 2/5

Genom den långsamma processen att förvandla all dagliga

fotografier ur familjealbumet till tidlösa, avpersonifierade dokument har konstnärens bilder varit vidöppna för betraktarens tolkning och eget medskapande via personliga referenser och minnen.

När nu Maria Miesenberger valt att sammanfatta sitt långvariga projekt genom en utställning omfattande 60 bilder och en bok (under produktion hos kvalitetsförlaget Steidl) är det givetvis en konsthändelse av betydelse.

Med varsamma titlar leds betraktarens associationer till varierande tolkningar. Men fortfarande är det de egna minnena som egentligen visualiseras genom Miesenberges sätt att bolla tillbaka den fråga man som iakttagare omedvetet eller medvetet ställer inför de suddiga gestalterna. Alla har vi liknande egna minnesbilder av lysande vita trädgårdsmöbler, lek på soliga badstränder eller sagostunder i mammas eller pappas knä. I alla familjealbum torde bilder av utflykter och släkträffar, föräldrapar poserande med barnvagn eller barnet själv krypande över golvet eller upprättstående i spjäsängen finnas. Det är allas våra historier som Maria Miesenberger berättar med sina bilder.

Ändå är det som om något av den speciella magi som tidigare gjort hennes fotografier på en gång skrämmande och lockande nu tonats ner till förmån för en mer alldaglig berättelse. Kanske är det mängden av bilder (den kommande boken ska innehålla hela 120 fotografier) och de något blygsammare formaten som är orsaken. Eller är det kanske så att man tidigare gjort sig skyldig till en viss övertolkning av motiven i hennes bilder, placerade som de ofta varit i speciella, av curatorer definierade kontexter? Den nya utställningen innebär i så fall ett nödvändigt och välkommet tillnyktrande.

Det räcker långt med berättelsen om Sverige/Schweden, så som Maria Miesenberger med sitt svenskösterrikiska ursprung valt att berätta den. Sett så blir hennes konstnärliga projekt inget mindre än ett iscensatt existentiellt drama där vi alla är medagerande med våra minnen, ljusa eller mörka.

Själv har konstnären valt att låta en av gestalterna ur sitt bilduniversum stiga ut i rummet i tredimensionell gestaltning i skulpturen Half an angel. Som en ställföreträdande iakttagare får hon därmed en avgörande roll för hela utställningens konceptuella, djupt mänskliga innebörd.

Av: Cristina Karlstam kultur@unt.se

© Detta material är skyddat enligt lagen om upphovsrätt.
Eftertryck eller annan kopiering förbjuden.